

Mu hel-de Kar-ja - ne, oh Jee-sus, mind tu-le toit-ma ar - mu - ga!
 Ma õn-ne lei-an Si-nu juu-res ja e-lu, mi-da i - hal - dan.

Mind, o - ma nõt - ra tal - le, söö - da seal Iis - ra - e - li aa - sa - del ja

värs-ke e - lu - vee-ga joo-da, kust e - lu hoo-vab kõi - ki - del!

2. Sa kutsud kõiki enda juurde,
 kes koormatud ja vaevatud;
 Sa trööstid neid, kel kurbus, mure
 ja keda patta on piinanud.
 Ka mulle, Päästja, appi tötta,
 mind päästa raske koorma alt,
 mult patud hoopis ära võta,
 siis rahu leiän Jumalalt.

3. Nii raske on ka minu süda,
 sest eksinud ma olen tõest.
 Vaid Sa võid teda vaigistada,
 sest vere valasid mu eest.
 Kui saab mu elu puhastatud
 Su püha, kalli verega,
 siis selles ehtes kaunistatult
 võin Isa ette astuda.

4. Muu toidus ei või elu anda,
 Sa üksi oled eluleib;
 ei see või iial nälga tunda,
 kes Sinu armulaual käib.
 Sa oled eluallik ise,
 kust hingejanu kustutan.
 Uut elu valad minu sisse,
 kui Sinu verest osa saan.

*Viis: "Mu nimi taevas kirja pandud"
 (Die Tugend wird durch's Kreuz geübet)
 Tundmatu saksa helilooja.
 Sõnad: Johann Heermann, 1585-1647.
 Tõlge: Jaan Jung, 1835-1900.*